

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Teoria polityki
	angielskim	Theory of politics

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE KSZTAŁCENIA

1.1. Sekcja ¹	Sekcja Nauk Społecznych
1.2. Dyscyplina ²	Nauki o polityce i administracji
1.3. Forma kształcenia	Stacjonarna
1.4. Poziom kształcenia	Szkoła Doktorska
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	dr hab. Rafał Dudala, prof. UJK
1.6. Kontakt	rafal.dudala@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Rodzaj przedmiotu ³	Przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie
2.2. Język wykładowy	język polski

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć ⁴	Wykład , ćwiczenia
3.2. Liczba godzin ⁵	15h (wykład). ,15h (ćwiczenia).
3.3. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym UJK
3.4. Forma zaliczenia zajęć	Egzamin (wykład), zaliczenie z oceną (ćwiczenia)
3.5. Metody dydaktyczne	wykład, praca z tekstem źródłowym, prezentacja multimedialna, rozmowa kierowana
3.6. Wykaz literatury	podstawowa B. Szmulik, M. Żmigrodzki (2011), <i>Wprowadzenie do nauki o państwie i polityce</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin. W. Wesołowski (red.) (2009), <i>Koncepcje polityki</i>, ISP PAN, Warszawa. A. Heywood (2009), <i>Teoria polityki. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa. A. Heywood (2007), <i>Ideologie polityczne. Wprowadzenie</i>, PWN, Warszawa, W. Szostak (2007), <i>Zarys teorii polityki dla studentów nauk politycznych</i>, Adam Marszałek, Toruń. B. Krauz-Mozer (2005), <i>Teorie polityki. Założenia metodologiczne</i>, PWN, Warszawa.

¹ Sekcja nauk humanistycznych, nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nauk o sztuce.

² Historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki medyczne, nauki o zdrowiu, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki o bezpieczeństwie, pedagogika, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki biologiczne, nauki chemiczne, nauki fizyczne, nauki o Ziemi o środowisku, sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, sztuki muzyczne.

³ Przedmiot ogólny, przedmiot dziedzinowy w sekcji, przedmiot dyscyplinowy w sekcji, przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie.

⁴ Ćwiczenia, wykład, seminarium.

⁵ Zgodna z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej.

		A.W. Jabłoński, L. Sobkowiak (1999), <i>Studia z teorii polityki</i> , t. I-II, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław.
	uzupełniająca	A. Antoszewski, A. Dumała, B. Krauz-Mozer, K. Radzik (red.) (2009), <i>Teoretyczne i metodologiczne wyzwania badań politologicznych w Polsce</i>, Wydawnictwo UMCS, Lublin. P. Dybel, S. Wróbel (2008), <i>Granice polityczności. Od polityki emancypacji do polityki życia</i>, Aletheia, Warszawa. D. Boucher, P. Kelly (red.) (2008), <i>Myśliciele polityczni. Od Sokratesa do współczesności</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków. R. A. Dahl, B. Stinebrinckner (2007), <i>Współczesna analiza polityczna</i>, Scholar, Warszawa. K. Kasińska-Metryka, M. Skawińska (red.) (2005), <i>Oblicza współczesnej polityki (aspekty teoretyczne)</i>, Wydawnictwo AŚ, Kielce. G. Majone (2004), <i>Dowody, argumenty i perswazja w procesie politycznym</i>, Scholar, Warszawa. T. Żyro (2004), <i>Wstęp do politologii</i>, PWN, Warszawa.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć) Ćwiczenia: 1. Wskazanie na różnorodność pojęć i kategorii teoretycznopolitycznych oraz zjawisk politycznych. 2. Kształtowanie świadomości podstaw teoretycznych procesów politycznych poprzez wskazywanie związków przyczynowo skutkowych pomiędzy zjawiskami. 3. Przygotowanie do opisu i oceny zjawisk społecznych przy użyciu kategorii politologicznych. Wykład: 1. Przekazanie wiedzy w zakresie procesów i metod badawczych teorio-politycznych. 2. Umiejętność opisywania rzeczywistości społecznej poprzez weryfikowanie współczesnych modeli zachowań politycznych przy użyciu politologicznej siatki pojęciowej. Podnoszenie kompetencji służących prognozowaniu wpływu polityki na bieżące zjawiska i procesy.	4.2. Treści programowe Ćwiczenia: nauka o polityce (wprowadzenie); istota państwa; cechy społeczeństwa demokratycznego; przywództwo polityczne w społeczeństwie demokratycznym: debata; spory o wartości w polityce; rola stereotypów, mitów, symboli w życiu politycznym; ideologia, a program polityczny: debata wokół oferty programowej partii politycznych; legitymizacja a legitymacja władzy; procesy decyzyjne w polityce. Wykład: teoria polityki – pojęcie, istota; współczesne teorie polityki; różnorodność podejść analitycznych w polityce: normatywne, empiryczne, krytyczne, historyczne; teorie władzy politycznej; fenomen przywództwa politycznego; współczesne teorie działań politycznych; demokracja – jej teorie i współczesne wyzwania; kultura polityczna i wartości w polityce; uwarunkowania i ograniczenia polityki; wyzwania współczesnej polityki: religia, ekonomia, bezpieczeństwo; nowy język polityki.
--	---

5. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Przedmiotowy efekt uczenia się	Doktorant, który zaliczył przedmiot	Odniesienie od efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej (zgodnie z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej)
w zakresie WIEDZY:		
W01	ma poszerzoną wiedzę z zakresu najnowszych osiągnięć naukowych, obejmującą podstawy teoretyczne, zagadnienia ogólne oraz wybrane zagadnienia szczegółowe właściwe dla nauk o polityce i administracji	SD_W01
W02	ma zaawansowaną wiedzę z zakresu tendencji rozwojowych w dyscyplinach związanych z prowadzoną tematyką badawczą	SD_W02
W03	formułuje ważne, bieżące i nierozwiązane problemy w dziedzinie nauk społecznych, w zakresie nauk o polityce i administracji, w tym w języku obcym	SD_W07
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	Potrafi zdefiniować cel i przedmiot badań, formułować hipotezy badawcze w zakresie nauk o polityce i administracji	SD_U01
U02	potrafi wykorzystać wiedzę z różnych dyscyplin do identyfikowania, formułowania oraz twórczego rozwiązywania złożonych problemów lub realizowania zadań badawczych	SD_U03
U03	potrafi praktycznie wykorzystywać język obcy w działalności badawczej	SD_U07
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	potrafi myśleć w sposób przedsiębiorczy i aktywnie działać	SD_K04

6. SPOSOBY WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Przedmiotowe efekty uczenia się	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pismny			Kolokwium			Projekt			Aktywność na zajęciach			Praca własna			Praca w grupie			Inne		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S	W	C	S
W01	X																				
W02	X																				
W03	X																				
U01														X							
U02														X							
U03											X										
K01											X										

7. KRYTERIA OCENY STOPNIA OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
Wykład (W) ⁶	3,0	51-60 % uzyskanych z egzaminu
	3,5	61-70 % uzyskanych z egzaminu
	4,0	71-80 % uzyskanych z egzaminu
	4,5	81-90 % uzyskanych z egzaminu
	5,0	91-100 % uzyskanych z egzaminu
ćwiczenia (C) ⁷	3,0	Przedstawia prezentację i uczestniczy w dyskusji na zajęciach
	3,5	Przedstawia prezentację i aktywnie uczestniczy w dyskusji na zajęciach
	4,0	Przedstawia prezentację i inicjuje dyskusję w grupie
	4,5	Przedstawia prezentację i inicjuje dyskusję w grupie i prezentuje wnioski z niej płynące
	5,0	Przedstawia prezentację i inicjuje dyskusję w grupie, formułuje krytyczne oceny, syntetycznie prezentuje wnioski

Przyjmuję do realizacji

.....

⁶ Niepotrzebne usunąć.

⁷ Niepotrzebne usunąć.